

Raid Goum

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Ja us he explicat en alguna que altra glossa alguna anècdota del Raid Goum, aquesta experiència de desert en grup que faig els estius. Amb ocasió de l'obertura de les inscripcions per als tres goums, que estem organitzant per al proper estiu, vull presentar l'experiència pasqual del goum, tantes vegades verificada en goumiers que han caminat al meu costat en aquells dies calorosos d'estiu.

El Raid Goum és una experiència dura. Durant els dos o tres primers dies la cara de cada participant es transforma. Quilòmetres de ruta, dormir poc i malament, jornades de camí sota el sol, cansament pel pes de la motxilla, mal als peus. Aviat la cara dels valents goumiers queda marcada pel sofriment, la preocupació, el cansament. Els goumiers experimentem en la pròpia carn la creu de l'experiència Goum.

El Raid Goum, però, és particularment dur a nivell interior. El silenci, la desconexió del món, les catequesis, el temps de pregària, el camí, sotmeten l'ànima a una experiència més profunda. Els goumiers inevitablement es troben davant d'ells mateixos amb tots els sofriments, desil·lusions, fracassos, dubtes, recerques. El qui surt al desert en pobresa i sobrietat no pot amagar-se de si mateix i exposat davant Déu en l'oració, l'eucaristia i la comunitat, fa una experiència de passió i de creu també a nivell interior. Al Raid Goum, els primers dies, físicament i espiritualment es fa experiència de mort a l'home vell que som.

El goumier que no abandona, que no fuig, és el qui s'aferra als germans i a Déu

El goumier que no abandona, que no fuig, és el qui s'aferra als germans i a Déu. El goumier es mostra dèbil i demana ajuda als germans. El goumier reconeix que no pot dur sol la seva vida i s'obre a Déu. Quan es fa aquest pas, Déu desclou els seus vels i es mostra en el silenci, en la Paraula, en l'Eucaristia, en la bellesa sòbria de la natura, en els germans de comunitat. El goumier comença a ressuscitar. El seu cos es transforma i la seva ànima comença a experimentar la vida. El goumier intueix que podrà acabar l'experiència perquè ha mort a les seves forces i seguretats i ja no compta només amb la pròpia força, sinó amb la de Déu. Això li permet superar les dificultats, angoixes, dubtes, que el paralitzen o el bloquegen.

Aquesta experiència de resurrecció és molt pasqual. És una experiència que permet entrar personalment i vitalment en l'experiència del Crist sofrent que mor a la creu, però que ressuscita al tercer dia ple de majestat i amb una vida nova per sempre!

L'alegria que experimenta el goumier en els últims dies de l'experiència, quan ha estat capaç de obrir-se a Déu, transforma aquella cara apagada i marcada pel sofriment, en un rostre lluminós i resplendent d'alegria i joia.

